

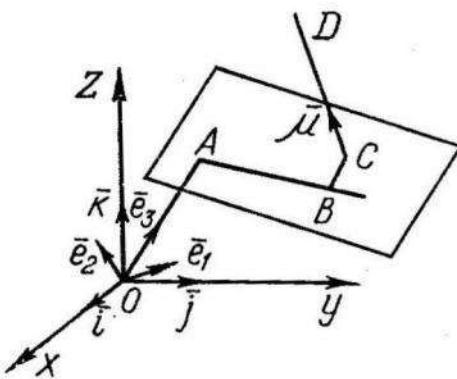
МАТЕМАТИКА

УДК 513

С. В. ДЕНИСКО

ВІДТВОРЕННЯ РОЗГОРТНИХ ПОВЕРХОНЬ ЗА ДОПОМОГОЮ МЕХАНІЗМІВ

Нехай пряма CD , як показано на рисунку, поступально переміщається відносно ортонормованого репера $\bar{e}_1, \bar{e}_2, \bar{e}_3$, у якого вектор $\bar{e}_1$ знаходиться у площині Oxy так, що траєкторії різних її точок є прямі, перпендикулярні до вектора $\bar{e}_3$. Нехай

цей поступальний рух здійснюється за допомогою складної зубчастої передачі [1] внаслідок обертання репера $\bar{e}_1, \bar{e}_2, \bar{e}_3$ навколо осі Oz . Пряма CD описуватиме в просторі лінійчасту поверхню, яку називатимемо для зручності поверхнею Σ . Вияснимо, за яких умов поверхня Σ є розгортною.

Нехай OA — перпендикуляр до площини векторів $\overline{AB}$, $\overline{BC}$ (вектор $\overline{AB}$ вказує напрямок і величину зміщення прямої CD відносно репера $\bar{e}_1, \bar{e}_2, \bar{e}_3$, вектор $\overline{BC}$ перпендикулярний до векторів $\overline{AB}, \bar{e}_3$). Нехай вісь Ox вибрана так, що $\overline{AB} = k\varphi(a\bar{e}_1 + \beta\bar{e}_2)$, де k — стала, $a\bar{e}_1 + \beta\bar{e}_2$ — напрямний орт прямої AB , а φ — кут повороту репера $\bar{e}_1, \bar{e}_2, \bar{e}_3$, який відрічується від напрямного орта i осі Ox . Тоді координати x, y, z радіуса-вектора $\bar{r}$ точки C і координати X, Y, Z напрямного орта $\bar{\mu} = \mu^s \bar{e}_3$ прямої CD матимуть вигляд

$$x = am\zeta + k\varphi(-a\eta - \beta n\zeta) + \Delta(\beta\eta - \alpha n\zeta),$$

$$y = am\eta + k\varphi(\alpha\zeta - \beta n\eta) - \Delta(\beta\zeta + \alpha n\eta),$$

$$z = an + k\varphi\beta m + \Delta am,$$

$$X = -\mu^1\eta - \mu^2n\zeta + \mu^3m\zeta, \quad Y = -\mu^1\zeta - \mu^2n\eta + \mu^3m\eta,$$

$$Z = \mu^2m + \mu^3n, \quad (1)$$

де $a = |\overline{OA}|$, $\zeta = \cos \varphi$, $\eta = \sin \varphi$, $m = \sin \angle ZOA$, $n = \cos \angle ZOA$, Δ — координата вектора $\overline{BC}$ на координатній осі BC , масштабним вектором якої є вектор $\beta\vec{e}_1 + a\vec{e}_2$.

Як відомо [2], поверхня Σ буде розгортною тоді і тільки тоді, коли

$$\left(\frac{d\bar{r}}{d\varphi} \mu \frac{d\bar{\mu}}{d\varphi} \right) = 0.$$

Зважаючи на (1), ця умова перепишеться таким чином:

$$[(\mu^1)^2 + (-\mu^2n + \mu^3m)^2]k\beta m - (\mu^2m + \mu^3n)\{(am - k\varphi\beta n - \Delta an + k\alpha)\mu^1 + (-k\varphi\alpha + \Delta\beta)(-\mu^2n + \mu^3m) - k\beta n[-\zeta^2\eta\mu^1 + \zeta^3(-\mu^2n + \mu^3m) + \zeta\eta^2\mu^1 - \eta^3(-\mu^2n + \mu^3m)]\} = 0. \quad (2)$$

Розглянемо тепер всі можливі випадки, які випливають з умови (2).

Нехай $(\mu^2m + \mu^3n)\beta n \neq 0$.

Тоді розгортна поверхня Σ є циліндричною поверхнею, твірні якої паралельні осі Oz .

Якщо $\mu^2m + \mu^3n = 0$, то розгортна поверхня Σ є куском площини, перпендикулярним до осі Oz .

Нехай $\mu^2m + \mu^3n \neq 0$, але $\beta n = 0$. Якщо $\beta = 0$, то розгортна поверхня Σ є або циліндричною поверхнею з твірними, паралельними осі Oz , або поверхнею, для якої виконуються умови

$$\beta = 0, \quad -\mu^2n + \mu^3m = 0, \quad ma - \Delta n + k = 0.$$

Якщо ж $n = 0$, то розгортна поверхня Σ задовольняє умови

$$n = 0, \quad \alpha = 0, \quad \left[\left(\frac{\mu^1}{\mu^2} \right)^2 + \left(\frac{\mu^3}{\mu^2} \right)^2 \right] k - \left(\frac{\mu^1}{\mu^2} a + \frac{\mu^3}{\mu^2} \Delta \right) = 0,$$

або

$$n = 0, \quad \mu^3 = 0, \quad \mu^1 [\mu^1 k\beta - \mu^2 (a - k\alpha)] = 0. \quad (3)$$

В останньому випадку за умови, що $\mu^1 = 0$, поверхня Σ є циліндричною поверхнею з твірними паралельними осі Oz .

Наявні такі твердження.

1. Нехай площа ABC паралельна осі Oz . Тоді необхідною умовою того, що неперпендикулярна до осі Oz твірна розгортної поверхні Σ не належить площині ABC , є паралельність вектора $\bar{AB}$ осі Oz .

2. Нехай площа ABC паралельна осі Oz , вектор $\bar{AB}$ паралельний площині Oxy , а твірна розгортної поверхні Σ не паралельна ні осі Oz , ні площині Oxy . Тоді $a=k$.

3. Якщо твірна розгортної поверхні Σ не перпендикулярна до осі Oz і належить площині ABC , то площа ABC паралельна осі Oz .

4. Нехай твірна розгортної поверхні Σ належить площині ABC і паралельна вектору $\bar{AB}$. Тоді поверхня Σ є або круговим конусом з віссю Oz , або круговим циліндром з тією ж віссю, або куском площини, перпендикулярним до осі Oz . Цим і вичерпуються всі можливі випадки.

5. Нехай вектор $\bar{AB}$ паралельний площині Oxy і для розгортної поверхні Σ виконується умова $ta - \Delta n + k = 0$. Тоді площа, паралельна твірній поверхні Σ і вектору $\bar{AB}$, паралельна осі Oz . Крім цього, якщо пряма AB перетинає вісь Oz , то $\Delta \neq 0$.

Розглянемо деякі положення, пов'язані з перенастроюкою механізму. Візьмемо той випадок, коли твірна розгортної поверхні належить площині ABC , паралельній осі Oz . Перенастройку механізму будемо здійснювати за рахунок довільної зміни тільки одного параметру. У такому разі матимемо прямолінійну конгруенцію [3], до якої належатимуть розгортні поверхні, відтворювані механізмом.

Нехай довільно змінюється відношення μ^1/μ^2 , а параметр a змінюється згідно з формулою (3). Тоді дістанемо гіперболічну конгруенцію, у якої одну фокальну поверхню описує точка перетину прямих CD , AB , а друга фокальна поверхня складена з ребер звороту розгортних поверхонь, відтворюваних механізмом. Якщо ж не параметр a , а параметр k змінюватиметься за формулою (3), то матимемо нормальну конгруенцію.

Нехай тепер довільно змінюється кут між векторами $\bar{AB}$, $\bar{e}_1$, а кут між прямими AB , CD залишається незмінним. Тоді при умові, що параметр a змінюється згідно (3), дістанемо нормальну конгруенцію. Так само матимемо нормальну конгруенцію і при умові, що k змінюється згідно з формулою (3).

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Артоболевский И. И. Теория механизмов и машин. М., «Наука», 1975.
2. Норден А. П. Теория поверхностей. М., Гостехиздат, 1956.
3. Фиников С. П. Теория конгруэнций. М.—Л., Гостехиздат, 1950.